

Spm. nr. S 1966

3) Til finansministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Har ministeren eller andre af regeringens ministre haft drøftelser med arbejdsgiver- eller erhvervsorganisationer om, at de i aktstykke nr. 308 af 22. maj 1995 opførte statslige erhvervsvirksomheder, hvor staten har en ejerandel på over 50 pct., indmeldes i disse organisationer, og hvor længe har disse drøftelser i givet fald fundet sted?«

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Der har rent faktisk ikke været nogen drøftelse mellem regeringens ministre og arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer om statslige aktieselskabers indmeldelse i disse organisationer.

Hvis regeringen beslutter at frigøre et selskab fra samrådet, er det – som jeg lige omtalte under det forrige spørgsmål – for at give det pågældende selskab mulighed for at melde sig ind i den private organisation. Men det er selskabet selv, der må føre disse drøftelser.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det vil altså sige, at ministeren kan svare bekræftende på, at der ikke har været nogen kontakt mellem regeringens ministre og lederne af vores erhvervs- og arbejdsgiverorganisationer med henblik på indmeldelse af de virksomheder, der er nævnt i spørgsmålene, i de pågældende organisationer. Der har ikke været sådanne kontakter?

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Som sagt: Ikke mig bekendt, og jeg ville tro, det ville være mig bekendt, hvis nogen havde ført sådanne samtaler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1967

4) Til finansministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Finder regeringen det i overensstemmelse med danske demokratiske principper, at erhvervsvirksomheder, hvor staten ejer over 50 pct. af aktierne, bliver medlemmer af arbejdsgiver- eller erhvervsorganisationer?«

Skriftlig begrundelse

De private arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer er i det politiske liv en betydningsfuld modvægt til regeringens embedsapparat. Bliver erhvervsvirksomheder, hvor staten er hovedaktionær, medlemmer af disse organisationer, vil det i praksis ikke kunne undgås, at staten og dermed regeringen har mulighed for at påvirke disse organisationers stillingtagen til politiske spørgsmål.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det er jo således, at vore erhvervs- og arbejdsgiverorganisationer – selvfølgelig sammen med fagbevægelsen og andre – er en effektiv modvægt til det politiske system og til regeringen. Erhvervsorganisationernes ansatte kan granske regeringens lovforslag og regeringens initiativer og forholde sig kritisk til dem.

Hvis det nu sker, at et statsligt aktieselskab, hvor staten har den dominerende aktiepost, melder sig ind i en privat arbejdsgiverorganisation, bliver det jo således, at hovedaktionæren – i dette tilfælde altså regeringen – bliver medlem af den pågældende arbejdsgiverorganisation. Jeg synes, det er en betænkelig sammenblanding af den udøvende magt og de organisationer, som egentlig burde være helt uafhængige af den udøvende magt. Det er ikke i overensstemmelse med de demokratiske traditioner, vi har i Danmark.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg synes nok, det er stærke ord fra hr. Løgstrup Madsen, når vi ser på den praksis, som blev startet i den forrige regerings tid med Københavns Lufthavn.

At det ikke skulle være i overensstemmelse med demokratiske principper, kan jeg i øvrigt slet ikke forstå. Vi taler alene om statslige aktieselskaber, som er selvstændige juridiske enheder, som fungerer på et privatretligt grundlag og som på en række områder er løsrevet fra staten i øvrigt, bl.a. fra samrådsproceduren med Finansministeriet på løn- og personaleområdet. Det er i øvrigt ikke de enkelte ministre, der i givet fald varetager disse selskabers medlemskab af en arbejdsgiverorganisation, men det enkelte selskabs bestyrelse og ledelse.

Jeg har for en ordens skyld notere mig, at Dansk Industris administrerende direktør, Hans Skov Christensen, udtalte til Ritzau den 15. april, at TeleDanmark er et børsnoteret selskab